

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 22. svibnja 2013.

Video

Evangelizacijsko poslanje Crkve

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Vjerovanju, odmah nakon što smo ispovijedali vjere u Duhu Svetom, kažemo: "I u jednu svetu katoličku i apostolsku Crkvu". Postoji neka duboka veza između tih dvaju zbiljnosti vjere: to je Duh Sveti, koji daje život Crkvi, vodi je na njezinu putu. Bez prisutnosti i djelovanja Duha Svetoga, Crkva ne bi mogla živjeti i ne bi mogla ostvariti zadaću koju joj je uskrsli Isus povjerio: da učini učenicima sve narode (usp. *Mt* 28, 18). Evangelizacija je poslanje Crkve, i to ne samo nekih, već moje, tvoje, naše poslanje. Apostol Pavao je zavapio: "jao meni ako evanđelja ne navješćujem" (1 *Kor* 9, 16). Svi moraju biti navjestitelji evanđelja, prije svega životom! Pavao VI. je isticao: "Da Crkva može naviještati Evanđelje, za nju je to zapravo milost i njeno poslanje, njena najdublja raspoznajna crta. Ona je upravo radi naviještanja Evanđelja" (*Apost. pobud. Evangeli nuntiandi*, 14).

Tko je pravi pokretač evangelizacije u našem životu i u Crkvi? Pavao VI. ne ostavlja prostora sumnji: "Upravo on [Duh Sveti], danas kao i u počecima Crkve, djeluje u svakom blagovjesniku koji mu se prepusti da ga vodi i da u njegova usta stavi do čega on sam ne bi mogao doći, dok u isto vrijeme pripravlja i dušu slušatelja da bude otvorena i prijemljiva za Radosnu vijest i Kraljevstvo koje se naviješta" (isto, 75). Za naviještanje evanđelja je, dakle, nužno još se jednom otvoriti djelovanju Božjeg Duha, bez straha od onoga što od nas traži i kamo nas vodi. Uzdajmo se u njega! On će nas osposobiti da živimo i svjedočimo našu vjeru. On će i prosvijetliti srce onoga

kojeg susrećemo. To je bilo iskustvo na Pedesetnici: apostolima, okupljenim s Marijom u dvorani Posljednje večere, "pokažu... se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti." (*Dj* 2, 3-4). Duh Sveti, sišavši na apostole, izvodi ih iz prostorije u kojoj su se od straha bili zatvorili, izvodi ih iz njih samih i pretvara ih u navjestitelje i svjedoke "djela Božjih" (r. 11). A tu preobrazbu koju čini Duh Sveti odražava se na mnoštvo "iz svakog naroda pod nebom." (r. 5) koje je pohrlilo na to mjesto, jer je svatko čuo riječi apostola kao da su izgovorene na njihovu jeziku (r. 6).

To je prvi važni učinak djelovanja Duha Svetoga koji vodi i daje poticaj naviještanju evanđelja: jedinstvo, zajedništvo. U Babelu, prema biblijskom izvješću, započelo je raspršivanje naroda i konfuzija jezika, što je posljedica čovjekove oholosti i bahatosti koji je htio, vlastitim silama, graditi bez Boga "grad i toranj s vrhom do neba" (*Post* 11, 4). Na Pedeseticu te su podijele prevladane. Nema više oholosti spram Boga, niti zatvorenosti jednih prema drugima, već postoji otvorenost Bogu, postoji neko izlaženje poradi naviještanja Božje riječi: nastaje jedan novi jezik, jezik ljubavi koji Duh Sveti izlijeva u srca (usp. *Rim* 5, 5); jezik kojeg svi mogu razumjeti i koji, kada je prihvaćen, može se očitovati u svakom životu i u svakoj kulturi. Jezik Duha Svetoga, jezik evanđelja je jezik zajedništva, koji poziva na prevladavanje zatvorenosti i ravnodušnosti, podjela i suprotstavljanja. Svi bi se morali zapitati: kako dopuštam da me vodi Duh Sveti tako da moje svjedočenje vjere bude svjedočanstvo jedinstva i zajedništva? Nosim li riječ pomirenja i ljubavi, koja je evanđelje, u sredine u kojima živim? Ponekad se čini da se ponavlja ono što se dogodilo u Babelu: podjele, nesposobnost ljudi da jedni druge razumiju, suparništva, zavisti, sebičnosti. Što činim sa svojim životom? Širim li jedinstvo oko sebe? Ili unosim razdor, svojom brbljavošću, svojim kritikama, zavistima? Što činim? Mislimo na to. Nositi evanđelje znači da mi prvi naviještamo i živimo pomirenje, oproštenje, mir, jedinstvo, ljubav koje nam Duh Sveti daruje. Sjetimo se Isusovih riječi: "Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge" (*Iv* 13, 34-35).

Drugo: na dan Pedesetnice, Petar, pun Duha Svetoga, ustaje "zajedno s jedanaesticom" i "podiže glas" (*Dj* 2, 14) i "otvoreno" (r. 29) naviješta radosnu vijest o Isusu, koji je dao svoj život za naše spasenje i kojeg je Bog uskrisio od mrtvih. To je drugi učinak djelovanja Duha Svetoga: hrabrost naviještati novost Isusova evanđelja svima, otvoreno (*parresia*), glasno, u svakom vremenu i na svakom mjestu. A to se događa i danas za Crkvu i za svakog od nas: iz ognja Duha Svetoga, iz djelovanja Duha Svetoga, oslobađaju se uvijek nove snage za poslanje, novi putovi na kojima treba naviještati poruku spasenja, nova hrabrost za naviještanje evanđelja. Ne zatvarajmo se nikada tome djelovanju! Živimo ponizno i hrabro evanđelje! Svjedočimo novost, nadu, radost koju nam Gospodin unosi u život. Osjetimo u sebi "slatku i okrepljujuću radost naviještanja" (*Pavao VI., Apost. pobud. Evangeli nuntiandi, 80*). Zato jer nam evangeliziranje, naviještanje Isusa daje radost; sebičnost nam naprotiv daje gorčinu, žalost, čini nas klonulima; evanđelje nas pak podiže.

Samo ću se kratko osvrnuti na treći element, koji je međutim posebno važan: nova evangelizacija, Crkva koja evangelizira mora polaziti uvijek od molitve, od zazivanja - poput apostola u dvorani Posljednje večere - ognja Duha Svetoga. Samo vjerni i snažni odnos s Bogom omogućuje nam izaći iz vlastitih zatvorenosti i otvoreno (parresia) naviještati evanđelje. Bez molitve naše djelovanje postaje prazno a naše naviještanje nema dušu, nije oživljeno Duhom.

Dragi prijatelji, kao što je rekao Benedikt XVI., Crkva danas "osjeća prije svega vjetar Duha Svetoga koji nam pomaže, pokazuje nam pravi put; i tako, s novim zanosom, krećemo na put i zahvaljujemo Gospodinu" (Govor na redovnoj Biskupskoj sinodi, 27. listopada 2012.). Obnavljajmo svakoga dana vjeru u djelovanje Duha Svetoga, vjeru da on djeluje u nama, on je u nama, daje nam apostolski žar, daje nam mir, daje nam radost. Pustimo da nas on vodi, budimo muškarci i žene molitve, koji odvažno svjedoče evanđelje, i postanimo u našem svijetu oruđa Božjeg jedinstva i zajedništva. Hvala!

Apel za Kinu

Petak, 24. svibnja, je dan posvećen liturgijskom spomenu Blažene Djevice Marije, Pomoćnice kršćana, koju se s velikom pobožnošću časti u svetištu Sheshan u Šangaju.

Pozivam sve katolike u svijetu da se ujedine u molitvi s braćom i sestrama koji su u Kini, da mole Boga da im udijeli milost da ponizno i radosno naviještaju Krista umrlog i uskrslog, da budu vjerni njegovoj Crkvi i Petrovu nasljedniku i da žive svoju svakodnevicu u služenju svojoj zemlji i svojim sugrađanima na način koji je dosljedan vjeri koju ispovijedaju.

Ponavljajući neke riječi iz molitve Gospi od Sheshana, želim zajedno s vama ovako zazvati Mariju: "Gospo od Sheshana, pomози svima onima koji u Kini, usred svakodnevnih napora, nastavljaju vjerovati, nadati se, ljubiti, da se nikada ne boje govoriti svijetu o Isusu i Isusu o svijetu".

Marijo, Djevice vjerna, budi na pomoć kineskim katolicima, daj da njihovi teški naponi budu sve dragocjeniji u očima Gospodnjim, i daj da rastu ljubav i sudioništvo Crkve u Kini na putu opće Crkve.